

440

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 12 kwietnia 2002 r.

w sprawie dotacji przeznaczonej na finansowanie restrukturyzacji zatrudnienia w przemyśle koksowniczym.

Na podstawie art. 44 ustawy budżetowej na rok 2002 z dnia 14 marca 2002 r. (Dz. U. Nr 30, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady udzielania i wykorzystania dotacji przeznaczonej na finansowanie restrukturyzacji zatrudnienia w przemyśle koksowniczym, zwanej dalej „dotacją”, określonej w budżecie państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki, w tym:

- 1) warunki uzyskania uprawnień do oston socjalnych dla pracowników tego przemysłu,
- 2) zasady, tryb przyznawania, ustalania kwot oraz obliczania i wypłacania oston socjalnych,
- 3) tryb udzielania, sposób wykorzystania i rozliczania dotacji.

§ 2. 1. Dotację określoną w ustawie budżetowej na rok 2002 z dnia 14 marca 2002 r. przeznaczają się na finansowanie restrukturyzacji zatrudnienia w przedsiębiorstwach: Zakłady Koksownicze „Przyjaźń” w Dąbrowie Górniczej, Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” Spółka Akcyjna w Zabrzu, Zakłady Koksownicze „Wałbrzych” Spółka Akcyjna w Wałbrzychu, Zakłady Koksownicze „Zdzieszowice” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Zdzieszowicach, zwanych dalej „koksowniami”.

2. Dotacja jest przeznaczona na dofinansowanie oston socjalnych wypłacanych pracownikom, z którymi rozwiązano lub będzie rozwiązany stosunek pracy z powodu ograniczenia zdolności produkcyjnych, zmian technologicznych i asortymentowych produkcji, restrukturyzacji organizacyjnej, likwidacji stanowisk, oddziałów i wydziałów produkcyjnych — wynikających z programu restrukturyzacji polskiego przemysłu koksowniczego oraz umów zawartych przez ministra właściwego do spraw gospodarki z koksowniami na podstawie tego programu.

3. Umowy, o których mowa w ust. 2, określają w szczególności: liczbę zwalnianych pracowników, ogólną kwotę kosztów zmniejszenia zatrudnienia, wyszczególnione rodzaje oston socjalnych oraz ogólną kwotę dotacji dla koksowni.

§ 3. 1. Dotację przeznaczają się na:

- 1) odprawy pieniężne przysługujące na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków

pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) lub jednorazowe odprawy pieniężne w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy z zastrzeżeniem art. 8 ust. 4 tej ustawy, należne pracownikom spełniającym warunki do uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego i przechodzącym na świadczenia przedemerytalne,

- 2) nagrody jubileuszowe wypłacane pracownikom uprawnionym do odpraw, o których mowa w pkt 1, w przypadkach gdy pracownik nabył prawo do tej nagrody w okresie wypowiedzenia stosunku pracy albo w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia rozwiązania stosunku pracy, o ile zakładowy układ zbiorowy pracy zawiera takie postanowienia,
- 3) doradztwo zawodowe i jednorazowe szkolenie przekwalifikowujące pracowników,
- 4) świadczenia na przekwalifikowanie — kontrakty szkoleniowe,
- 5) jednorazowe odprawy warunkowe,
- 6) odprawy warunkowe.

2. Dotacja jest udzielana na wniosek koksowni.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie koksowni ubiegającej się o dotację,
- 2) określenie rodzaju oston socjalnych,
- 3) liczbę osób i wnioskowaną kwotę dotacji z podziałem na rodzaje oston socjalnych,
- 4) imienny wykaz pracowników, wraz z numerem PESEL, którzy będą korzystali z poszczególnych rodzajów oston socjalnych,
- 5) podpisy osób uprawnionych do reprezentowania koksowni ubiegającej się o dotację,
- 6) oświadczenie o wydzieleniu własnych środków na poszczególne rodzaje oston socjalnych.

§ 4. 1. Pracownikom, z którymi koksownia rozwiązała stosunek pracy w 2000 r. z przyczyn, o których mowa w § 2 ust. 2, i którzy w dniu rozpoczęcia szkolenia nie są zatrudnieni w rozumieniu przepisów art. 2 ust. 1 pkt 25 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2001 r. Nr 6, poz. 56, Nr 42, poz. 475, Nr 89, poz. 973, Nr 100, poz. 1080, Nr 122, poz. 1323 i 1325, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1793 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253) oraz nie prowadzą działalności gospodarczej, przysługuje:

- 1) nieodpłatne doradztwo zawodowe i prawne w zakresie umożliwiającym podjęcie działalności gospodarczej lub zatrudnienia poza koksowniami,
- 2) jednorazowe szkolenie przekwalifikujące, którego celem będzie nabycie kwalifikacji umożliwiających podjęcie działalności gospodarczej lub zatrudnienia poza koksowniami.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób, które pobierają świadczenie emerytalne lub rentowe określone w odrębnych przepisach.

§ 5. 1. Odprawy i nagrody, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2, są przyznawane na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ustala wysokość dofinansowania tych odpraw i nagród w umowach, o których mowa w § 2 ust. 2, w granicach wynikających z zabezpieczonej w budżecie państwa kwoty na ten cel i do wysokości 50% kwoty tych odpraw i nagród.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do pracowników, którzy korzystają ze świadczenia na przekwalifikowanie — kontraktu szkoleniowego, jednorazowej odprawy warunkowej oraz odprawy warunkowej.

§ 6. 1. Świadczenie na przekwalifikowanie — kontrakt szkoleniowy jest przyznawane przez pracodawcę na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, na wniosek pracownika, który złoży oświadczenie, że wyraża zgodę na rozwiązanie stosunku pracy po zakończeniu okresu, na który świadczenie to przyznano, i rozpocznie szkolenie.

2. Pracodawca wypłaca przyznane pracownikowi świadczenie na przekwalifikowanie — kontrakt szkoleniowy w każdym miesiącu, począwszy od miesiąca, w którym rozpoczęto szkolenie, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń, w wysokości równej wynagrodzeniu pracownika, obliczanemu jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

3. Pracodawca, przyznając pracownikowi świadczenie na przekwalifikowanie — kontrakt szkoleniowy, jest obowiązany do dokonywania wpłat składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe — finansowanych ze środków ubezpieczonego i koksowni, a także zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, w tym składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz składki płaconej na Fun-

dusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w wysokościach określonych w odrębnych przepisach.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki ustala wysokość dofinansowania świadczenia na przekwalifikowanie — kontraktu szkoleniowego w umowach, o których mowa w § 2 ust. 2, w granicach wynikających z określonej w budżecie kwoty na ten cel i do wysokości 50% sumy wysokości tego świadczenia i kosztów, o których mowa w ust. 2 i 3, poniesionych przez pracodawcę.

5. Do pracowników korzystających ze świadczenia na przekwalifikowanie — kontraktu szkoleniowego, przepis § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 7. 1. Jednorazowa odprawa warunkowa przysługuje pracownikowi korzystającemu ze świadczenia na przekwalifikowanie — kontraktu szkoleniowego, który wystąpi z wnioskiem o rozwiązanie stosunku pracy przed upływem 12 miesięcy od dnia przyznania tego świadczenia i po zakończeniu szkolenia, z zastrzeżeniem ust. 2. Rozwiązanie stosunku pracy następuje z przyczyn, o których mowa w § 2 ust. 2.

2. Pracodawca wypłaca przyznaną pracownikowi odprawę, o której mowa w ust. 1, w kwocie równej iloczynowi pełnych miesięcy pozostających do zakończenia 12-miesięcznego okresu pobierania świadczenia i jego wysokości ustalonej zgodnie z § 6 ust. 2 i pomniejszonej o kwotę odpowiadającą 18,71% wynagrodzenia pracownika, obliczanego jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki ustala wysokość dofinansowania jednorazowej odprawy warunkowej w umowach, o których mowa w § 2 ust. 2, w granicach wynikających z określonej w budżecie kwoty na ten cel i do wysokości 50% kwoty, o której mowa w ust. 2.

§ 8. 1. Pracownikowi, któremu koksownia zaproponowała przyznanie świadczenia na przekwalifikowanie — kontrakt szkoleniowy, a pracownik oświadczy, że rezygnuje z tego świadczenia, i przedstawi umowę przedwstępną o nawiązaniu stosunku pracy z pracodawcą spoza koksowni albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, przysługuje odprawa warunkowa wypłacana przez koksownię, w wysokości stanowiącej iloczyn 9 miesięcy i wysokości świadczenia ustalonego zgodnie z § 6 ust. 2 i pomniejszonej o kwotę odpowiadającą 18,71% wynagrodzenia pracownika, obliczanego jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ustala wysokość dofinansowania odprawy warunkowej na podstawie umów, o których mowa w § 2 ust. 2, w granicach wynikających z określonej w budżecie państwa kwoty na ten cel i do wysokości 50% kwoty, o której mowa w ust. 1.

§ 9. Przyznawana przez ministra właściwego do spraw gospodarki dotacja jest wypłacana w ratach, na specjalnie w tym celu wyodrębniony przez koksownię rachunek bankowy.

§ 10. 1. Koksownia, która otrzymała dotację, jest obowiązana sporządzić i przekazać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdania:

- 1) kwartalne — do 15 dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału,
- 2) roczne — do dnia 31 stycznia roku następującego po rozliczonym roku budżetowym.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać rozliczenia wypłaconych kwot dotacji na cele określone we wniosku.

§ 11. Dotacja wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem lub pobrana w nadmiernej wysokości podlega zwrotowi do budżetu państwa na zasadach i w trybie określonym w przepisach o finansach publicznych.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Piechota*

441

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY

z dnia 4 kwietnia 2002 r.

w sprawie określenia wysokości prowizji od opłat drogowych i kar pieniężnych pobieranych przez urzędy celne oraz sposobu jej pobierania i rozliczania z Generalną Dyrekcją Dróg Krajowych i Autostrad.

Na podstawie art. 40b ust. 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 i Nr 86, poz. 958, z 2001 r. Nr 125, poz. 1371 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 41, poz. 365) zarządza się, co następuje:

§ 1. Od opłat drogowych i kar pieniężnych, pobieranych w razie przekroczenia przez pojazdy wykonujące międzynarodowy transport drogowy dopuszczalnej masy, nacisków osi lub wymiarów określonych przepisami prawa o ruchu drogowym, urzędy celne otrzymują prowizję w wysokości 12% opłaty albo kary.

§ 2. Od opłat i kar pieniężnych, o których mowa w § 1, urzędy celne odliczają prowizję, a pozostałą

część opłaty i kary pieniężnej, w terminie 3 dni po każdym kolejnych 10 dniach miesiąca, przekazują na rachunek środka specjalnego Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 23 września 1998 r. w sprawie określenia wysokości prowizji od opłat drogowych pobieranych przez urzędy celne oraz sposobu jej pobierania i rozliczania z Generalną Dyrekcją Dróg Publicznych (Dz. U. Nr 125, poz. 829).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *M. Pol*

442

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

z dnia 16 kwietnia 2002 r.

w sprawie określenia wzoru wniosku o ustalenie uprawnień do zasiłku rodzinnego, pielęgnacyjnego i wychowawczego, innych dowodów niezbędnych do ustalenia prawa do tych zasiłków oraz szczegółowych zasad i trybu ich wypłaty.

Na podstawie art. 17 ust. 2 i art. 34 ustawy z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych (Dz. U. z 1998 r. Nr 102, poz. 651, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r.

Nr 60, poz. 636 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 104, poz. 1104 oraz z 2001 r. Nr 122, poz. 1349, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1791) zarządza się, co następuje: